

Indre Missions andagter
NETANDAGTEN.DK

70 300 150

Nye andagter hver dag

FÅ APPEN 'ORD TIL EFTERTANKE' GRATIS

DOWNLOAD PÅ
Google Play

DOWNLOAD PÅ
App Store

 jesusnet.dk

Hvad betyder dåben?:
jesusnet.dk/dåben

SJÆLESORGLINJEN

HAR DU BRUG FOR
AT SNAKKE MED NOGEN?

HVER MANDAG AFTEN
KL. 19.00 - 22.00

82 271 333

 Indre Mission

Et ord med på vejen

Udgivet af Kirkelig Forening for den Indre Mission i Danmark.

ISSN 0901-2362 - 126. årgang

Ekspedition: Tlf. 82 27 13 37, email: ar@imh.dk

Redaktion: Morten Stubkjær Klausen, email: msk@imt.dk

Ansvarshavende redaktør: Asbjørn Asmussen,

tlf. 82 27 13 54, e-mail: aa@imt.dk

Hjemmeside: jesusnet.dk/etord.

Layout: Birgitte Bohsen

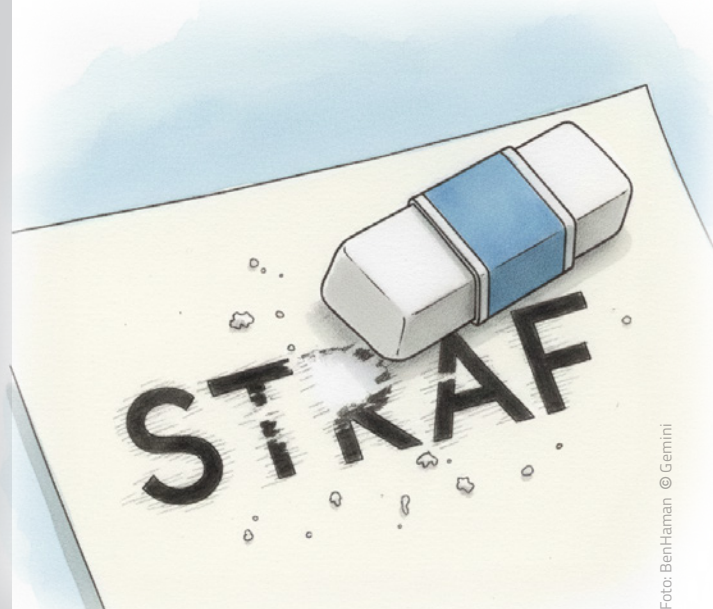

Foto: BenHaman © Gemini

Tilgivelse kræver Guds hjælp

Ordet tilgivelse fylder rigtig meget i Bibelen. Først og fremmest fordi det bruges om, at Gud tilgiver os. Mennesker er skabt til at leve i kærlighed til Gud og hinanden. Men det magter vi slet ikke at gøre på det niveau, som Gud ønsker.

Derfor kan mennesker kun have et godt forhold til Gud, hvis han tilgiver os vores manglende kærlighed. Gud elsker os – og for at kunne tilgive os tog han selv på korset straffen for vores manglende kærlighed.

Når vi tager imod denne vidunderlige tilgivelse fra Guds side, vil den præge os, så vi selv tilgiver de mennesker, vi synes har gjort os ondt.

Jesus lærte os at bede fadervor, hvor der bl.a. står: »Forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere«. Og lige bagefter siger han, at »forlade« betyder »tilgive«.

At tilgive har ikke så meget med følelser at gøre. Det handler mere om ikke at ville hævne sig. Oplever vi, at det er svært at tilgive andre, må vi bede Gud om tilgivelse for det. Og bede om hjælp til at kunne tilgive.

Sprint Aagaard Korsholm

ET ORD MED PÅ VEJEN

APRIL 2026

Foto: Anette Ingemannsen

En kærlighed
som man ikke
**kan få andre
steder**

Rasmus Pedersen
blev døbt som
13-årig, men tog
ikke dåben alvorligt
– før nu, hvor han
oplever dåben
som et mirakel ▶

► I 2024 trådte Rasmus Pedersen ind i kirken efter et møde med Jesus, som han beskriver som helt særligt.

»Det tændte et eller andet i mig, som jeg aldrig nogen-sinde havde oplevet før. Uden at lede fandt jeg på YouTube svar på spørgsmål om, hvem Jesus er, om moral og især om skabelsen. Forklaringen om skabelsen fik puslespillet til at falde på plads, og jeg mærkede en særlig varme og en kærlig omfavelse, og jeg begyndte at græde. Varmen og en dyb fred gjorde mig afslappet. Det føltes, som om noget sagde uden ord, at alt var okay,« fortæller Rasmus, der er 35 år og arbejder som støttepædagog på en folkeskole.

»Som en, der godt kan lide fakta og at undersøge ting, måtte jeg jo gå til eksperterne.«

Har fået en gave

Siden da har han talt med præster og andre fra kirken, som har givet ham nye perspektiver på troen.

For Rasmus hænger dåben tæt sammen med oplevelsen af en gave, han engang har fået, men som har været gemt væk, indtil han inden for det seneste år er begyndt at pakke den ud.

»Når jeg snakker med folk i kirken, ville jeg ønske, de kunne se mig, før jeg begyndte at gå i kirke, og hvordan jeg har ændret mig. Ikke fordi jeg har sat mig ned og besluttet, at jeg ville ændre mig, men måske er det bare gaven, der er begyndt at udfolde sig. Jeg føler mig elsket af noget, som jeg ikke kan bevise videnskabeligt,« reflekterer han.

Jeg føler mig som en hykler

Rasmus ser i dag kritisk tilbage på sit første møde med dåben. Som teenager havde han svært ved at tage den alvorligt.

»Min mor syntes, at jeg selv skulle vælge, om jeg ville døbes, så det blev jeg som 13-årig, inden jeg skulle konfirmeres. Dengang tog jeg det ikke seriøst. Jeg skulle bare have det overstået med noget vand i hovedet og så have et stykke papir på det – så jeg kunne blive konfirmeret og få en masse gaver,« forklarer Rasmus ærligt.

Han tøver ikke med at sætte ord på de følelser, han har,

når han tænker tilbage på, hvordan han forholdt sig til dåben som ung.

»Jeg skammer mig over, hvordan jeg behandlede min dåb. Jeg gjorde det på grund af grådighed. Jeg ved godt, at Gud elsker mig på trods af det, alligevel føler jeg mig som en hykler. Jeg tror også, at mine følelser vil ændre sig med tiden,« siger han.

Betydningen af vandet

I dag ser Rasmus dåben i et helt andet lys end dengang, han blev døbt som teenager. Han har taget det til sig, når præsterne i kirken kalder dåben et mirakel, øjeblikket, hvor et menneske bliver Guds barn og kommer til at tilhøre ham.

»Det har ændret hele mit perspektiv på, hvad den der mængde vand egentlig betyder. Det er ikke bare en mængde vand, men faktisk en velsignelse. Et mirakel, der sker, når man bliver et Guds barn og kommer til at tilhøre Guds familie,« siger han.

Den forståelse har givet ham en ny tryghed.

»Man får Helligånden, og man bliver passet på, og man har én, der går med for evigt,« forklarer han og tilføjer:

»Jeg har fået en ro i at være Guds barn, at jeg er okay, som jeg er. Jeg har behov for Guds nåde, for uanset hvad jeg selv gør, så er jeg aldrig god nok.«

Del af en kæmpe stor familie

Han fremhæver det, der betyder allermest for ham i dåben.

»Jeg har fået en kærlighed, som man ikke kan få andre steder. Og så er jeg blevet en del af en kæmpe stor familie,« fortæller Rasmus.

Når han sidder i kirken under en dåb, bliver det hele helt konkret for ham.

»Nogle gange kan jeg ligefrem mærke, at der sker et eller andet, når et lille barn bliver Guds barn. Jeg får helt gåsehud, jeg kan ikke forklare det bedre,« siger Rasmus.